

De Hierro cap a Olot

Un veí de l'illa canària on hi ha una erupció ha fet arribar al Museu dels Volcans de la capital garrotxina una pedra volcànica de la zona

Un detall de la pedra volcànica canària que s'exposa al Museu dels Volcans. Foto: EL PUNT AVUI.

La illa de Hierro, a l'arxipèlag de les Canàries, es va situar al mapa mundial arran de l'erupció d'un volcà submarí que encara no ha deixat d'escopir lava des del subsòl de l'oceà Atlàntic. Els veïns de la Garrotxa, tot i que estan avesats a tot allò que sigui volcànic –encara que a la comarca hi domina el verd per tot arreu, hi ha una quarantena de volcans adormits–, ara tenen un motiu més per visitar el Museu dels Volcans de la torre Castanys del Parc Nou d'Olot. Els forans, en tenen molts més.

I és que els responsables d'aquest equipament han rebut la donació d'una roca volcànica procedent de Hierro. L'empresari

turístic Pedro Canomanuel, que du turistes a capbussar-se a les aigües d'aquesta illa de les Canàries, l'ha donat al museu, on ja es pot veure exposada i documentada. Ben bé a l'entrada. N'és, ara per ara, l'estrella. Més que res, pel ressò mediàtic de l'erupció de la qual procedeix.

El 22 d'octubre passat, durant els primers dies de l'erupció, Pedro Canomanuel va recollir des de la seva embarcació mostres de restingolita quasi acabades de formar, a dues milles al nord-est del volcà submarí. El nom de restingolita el rep per la proximitat de la localitat costanera de La Restinga, a l'extrem sud de l'illa canària. Canomanuel va oferir la roca al geòleg olotí Llorenç Planagumà, que va considerar que el Museu dels Volcans era la institució idònia per rebre-la i exposar-la.

La roca té dos colors, un de clar i un de fosc, perquè està formada de dues parts. La part externa, fosca, té composició basàltica, mentre que el nucli, de color blanc, té una composició rica en sílice, més del 65%.

La restingolita es va poder agafar de la superfície de l'aigua gràcies al fet que els gasos dissolts en el magma de l'interior de la terra queden atrapats a l'interior de la roca per la ràpida solidificació d'aquest en contacte amb l'aigua del mar. Un cop alliberats els gasos i saturades en aigua, les restingolites són més denses i es tornen a submergir a l'aigua.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 18-01-2012 Pàgina 64

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/496775-de-hierro-cap-a-olot.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss